

Pasážová revolta

Daniel Landa

Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda
a vůl, kdys' jméno obětiny, je titul kamaráda,
na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,
na klopě placku jak psí známku
- znak příslušnosti k davu.

I naše generace má svoje prominenty,
program je rezignace a facky argumenty,
potlesk je k umlčení a pískot pro pochvalu
a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.

Pod zadkem stránku z Dikobrazů, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.
I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.

Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat kompromisy a zradit kamaráda
a vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

A s hubou rozmlácenou dnes zůstali jsme němí,
ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!